

Skrivelse vedrørende beretning om den 46. internationale arbejdskonference i Genève 1962.

SOCIALMINISTERIET

København, den 14. marts 1963.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut artikel 19, stk. 5 og stk. 6 b, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis område spørgsmålene henhører, med henblik på gennemførelse af lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 46. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève fra 6. til 28. juni 1962, blev der vedtaget to konventioner om henholdsvis ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social sikkerhed og grundlæggende formål og normer for socialpolitikken. Endvidere vedtog konferencen to henstillinger om henholdsvis nedsættelse af arbejdstiden og om faglig oplæring. Endelig vedtog konferencen et dokument om ændring i arbejdsorganisationens statut.

Ordlyden af konventionerne, henstillingerne og dokumentet tillige med en redegørelse for forhandlingerne ved konferencen findes i vedlagte beretning, som er afgivet af den danske regeringsdelegation, og som samtidig hermed fremsendes til folketingets medlemmer.

Konventionen om grundlæggende formål og normer for socialpolitikken fremtræder som en revision af Konvention nr. 82 angående socialpolitik i områder uden for moderlandet (1947) og har som væsentligste formål at muliggøre ratifikation og efterlevelse for sådanne stater, som nyligt har opnået national selvstændighed.

Konventionen om ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed har til formål at muliggøre, at et medlemsland, som har tiltrådt dens bestemmelser, indenfor sit territorium ligestiller borgere fra et hvilket som helst andet medlemsland, som også har tiltrådt konventionen, med landets egne

statsborgere i henseende til rettigheder efter den sociale lovgivning. Konventionen er delt op i afsnit omfattende: lægehjælp, sygeforsikring, moderskabsydelse, invalidepension, alderspension, ydelser til efterladte, ulykkesforsikringsydelse, arbejdsløshedsforsikring og familieydelse. Medlemslandene kan påtage sig forpligtelser i henhold til konventionen med hensyn til et eller flere af de pågældende afsnit.

Medens den førstnævnte konvention ikke er af betydning for Danmark, undersøges spørgsmålet om muligheden for Danmarks ratifikation af et eller flere afsnit af den sidstnævnte konvention for tiden af de myndigheder, hvorunder lovgivning om de nævnte sociale forhold hører.

Henstillingen om nedsættelse af arbejdstiden fastslår i sin indledning 40-timers arbejdsugen som et socialt mål, der bør gennemføres, om nødvendigt gradvist. Der opstilles visse principper med hensyn til gennemførelse af den omhandlede nedsættelse, ligesom der gives retningslinier for de tilfælde, hvor der kan gøres undtagelser fra en normaluge af den anførte varighed. Videre peges der i henstillingen på behovet for rådføring mellem de kompetente myndigheder og vedkommende faglige organisationer samt for tilsyn med overholdelsen. Henstillingen omfatter ikke landbrug, søtransport og havfiskeri.

Henstillingen vedrørende erhvervsmæssig uddannelse erstatter nogle tidligere vedtagne henstillinger om samme emne. Den vedrører enhver oplæring, som tager sigte på at forberede til beskæftigelse eller forfremmelse indenfor alle dele af den økonomiske aktivitet med undtagelse af oplæring til leder- eller tilsynsstillinger, oplæring inden for fiskeri og landbrug. Der peges på nødvendigheden af nært og stadigt samarbejde mellem offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner